

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 08 Bratislava 1	
26 -02- 2010	
Podacie číslo: 1217	Číslo aktiva:
Prílohy/lísty:	Výdavky: 760

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Puchelovej a členov senátu JUDr. Andrei Haitovej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci **žalobcu: Slovenský rozhlas**, Mýtna 1, Bratislava, IČO: 00167355, zastúpený advokátom: JUDr. Radoslav Procházka, Búdkova 4, Bratislava proti **žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/105/2007 zo dňa 23.10.2007, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.1.2008 sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. RL/105/2007 zo dňa 23.10.2007, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) – upozornenie na porušenie zákona za to, že dňa 8.3.2007 o cca 10,45 hod. odvysielal v programe „Dobry deň Slovensko“ informácie o podnikaní zdravotných poisťovní, v ktorých prezentoval jednostranné informácie a názory bez toho, aby zabezpečil všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby.

Žalobca za hlavný dôvod nezákonnosti považuje skutočnosť, že žalovaný v čase, keď rozhodol o uložení sankcie takouto právomocou nedisponoval, pretože rozhodoval po uplynutí príslušnej zákonnej lehoty. Poukázal na § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., že Rada o uložení sankcie rozhodne do 6 mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti, uloženej zákonom č. 308/2000 Z.z. alebo osobitnými predpismi dozvedela, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená. Zákon teda ustanovuje 2 lehoty, subjektívnu, ktorá

začína plynúť odo dňa, keď sa Rada o porušení povinnosti podľa zákona č. 308/2000 Z.z. alebo osobitného zákona dozvedela a objektívna, ktorá začína plynúť odo dňa, keď bola zákonná povinnosť porušená. Márne uplynutie akejkolvek z týchto hodnôt má za následok zánik právomoci Rady rozhodnúť o uložení sankcie za porušenie povinnosti, o ktorej konala. Je názoru, že žalovaný začal proti žalobcovi správne konanie dňa 22.5.2007 a to na základe prešetrenia dvoch sťažností, podaných fyzických osobami (č. 1312/64-2007 a č. 1354/66-2007). V tejto súvislosti je zrejmé, že v prípade, ak Rada koná na základe podnetu resp. sťažnosti, za deň rozhodujúci pre začatie plynutia predmetnej lehoty, nemožno považovať iný deň, ako ten, v ktorom je Rade takéto podanie doručené, t.j. deň, keď sa relevantným spôsobom dozvie o tom, že malo dôjsť k porušeniu povinností, ktorých dodržiavanie chráni. Žalobca poukazuje, že žalovaný sa o porušení zákonnej povinnosti dozvedel dňa 14.3.2007 a 16.3.2007, keď boli žalovanému elektronickou poštou doručené spomenuté sťažnosti dvoch sťažovateľov a žalovaný ich aj zaregistroval pod číslom 1312/64-2007 a č. 1353/66-2007. Prvým z týchto dní, resp. dňom nasledujúcim po tomto dni, je preto daný začiatok plynutia 6-mesačnej lehoty, v rámci ktorej mohol žalovaný žalobcovi uložiť sankciu podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Žalovaný sa na uložení sankcie uzniesol až 23.10.2007, pričom rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 27.11.2007. Bez ohľadu na to, ktorý deň sa má považovať za koniec predmetnej zákonnej lehoty, odo dňa, keď sa žalovaný dozvedel o konaní žalobcu, ktorým mal tento porušiť svoju zákonnú povinnosť, uplynulo viac ako 6 mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán sa neriadil ust. § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., pretože nezohľadnil, že v čase rozhodovania o uložení sankcie žalobcovi už nebol oprávnený o uložení sankcie rozhodnúť.

V druhej námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočného resp. nesprávneho odlišenia reklamného šotu od ostatného vysielania a predovšetkým obsah reklamného šotu, in con creto, nedodržanie všestrannosti informácií a názorovej plurality v tomto šote, žalobca udáva, že z prepisu predmetného šotu vyplýva, že pred začiatkom tohto šotu a v jeho závere zaznel reklamný jingel, ktorý oddelil vysielanie tohto reklamného šotu od ostatných častí programovej služby – jingel, ktorý žalobca používa na odlišenie všetkých reklamných oznámení bez rozdielu. Rovnaké odlišenie použil žalobca aj pri odvysielaní upútavky na tento šot. Poukazuje, že Rada vôbec nezohľadnila, že žalobca vo svojom vysielaní používa bežne takéto spôsoby oddeľovania reklamy od ostatných častí programovej služby a že tento spôsob nikdy nebol namietaný ako nedostatočný. Poukazuje, že Rada na seba atrahovala právomoc určovať, aké ďalšie podmienky, okrem tých, ktoré ukladá zákon, sa ešte na vysielateľa majú vzťahovať. Takýto postup je jednoznačne postupom ultra ires a vo svojej podstate znamená prisvojenie si normotvorných právomocí orgánom aplikácie práva. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že daný šot nespĺňal reklamný účel, a preto nebol reklamným oznámením; ďalším zo zvukových zistení bolo, že žalobca tento šot dostatočne neodlíšil od ostatného vysielania. Predpokladom povinnosti odlišiť reklamu od iného vysielania je ale práve to, že ide o reklamu. Pokiaľ Rada konštatuje, že nejaká časť vysielania nie je reklamou, nie je zrejmé, na akom základe požaduje od vysielateľa, aby si vo vzťahu k tejto časti plnil povinnosti, vzťahujúce sa na vysielanie reklamy. Žalobca poukazuje, že žalovaný v rámci skutkových záverov konštatuje, že žalobca neodlíšil reklamu od ostatných častí vysielania dostatočne zreteľne, v rámci právnych záverov však nekonštatuje porušenie tejto (§ 34) ale úplne inej povinnosti (§ 16). Žalobca preto namieta nielen skutkové zistenia ale aj fakt, že medzi týmito skutkovými zisteniami a právnymi závermi, ktoré z nich Rada vyvodila povinnosti, je zjavný a neudržateľný rozpor. Žalobca poukazuje, že tým, či Rada zákonnosť postupu žalobcu podmienila splnením povinnosti zabezpečiť v relevantnej časovej súvislosti s reklamným šotom všestrannosť informácií a názorovú pluralitu, ho podrobila povinnosti, ktorú mu zákon vo vzťahu k vysielaniu reklamy nielenže neukladá, ale ktoré splnenie je

objektívne mimo jeho dispozičnej sféry. Napriek absencii povinnosti nachádzať k reklamným oznámeniam ich názorový protipól, žalobca informoval Ministerstvo zdravotníctva SR o tom, že si u neho objednávateľ reklamy objednal na príslušnú tému odvysielanie reklamného rozhovoru a že v prípade záujmu je rovnaký formát k dispozícii aj pre ministerstvo. To sa však takúto možnosť rozhodlo nevyužiť.

Žalobca je názoru, že Rada najskôr bez akejkoľvek opory v zákone konštatovala, že predmetný reklamný šot nebol reklamou, následne konštatovala nesplnenie povinnosti žalobcu tento šot ako reklamu odlišiť, aby v rámci právnej kvalifikácie napokon rozhodla o porušení inej povinnosti žalobcu, než aká by sa na dané skutkové okolnosti mohla vzťahovať. Na základe uvedených skutočností žiada žalobca, aby súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručeným súdu 16.4.2008 k námietke žalobcu, že žalovaný v čase, keď rozhodol o uložení sankcie, takouto právomocou nedisponoval, pretože rozhodol po uplynutí príslušnej zákonnej lehoty uviedol, že do pôsobnosti Rady podľa § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z.z. patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov. V súvislosti s uvedeným vykonáva kancelária Rady monitoring konkrétnych programov resp. inej zložky programovej služby. Pre potreby oboznámenia Rady s určitým skutkovým stavom sa vypracuje monitorovacia správa, ktorá obsahuje prepis komunikátu pochádzajúceho z rozhlasového alebo televízneho vysielania a jeho stručnú analýzu. Po vyhotovení monitorovacej správy, kancelária Rady v rámci pripravovania materiálov na zasadnutie Rady, predloží na zasadnutí Rady danú správu. Monitoring určitého komunikátu môže byť iniciovaný doručením sťažnosti, alebo môže byť vykonávaný v rámci pravidelného kontrolného monitoringu. Správne konanie, predmetom ktorého je možné porušenie zákona č. 308/2000 Z.z. sa však a priori začína na podnet Rady a na účely skúmania začiatku plynutia lehoty teda nie je relevantný časový okamih doručenia sťažnosti, nakoľko jej obsah nemusí nevyhnutne odôvodňovať začatie správneho konania. Uvádza, že žalovaný predmetnú monitorovaciu správu o šetrení sťažnosti číslo 1312/64-2007 vypracoval dňa 2.5.2007. Je názoru, že subjektívna 6-mesačná lehota stanovená ustanovením § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. nebola zo strany žalovaného zmeškaná, nakoľko predmetné preskúmané rozhodnutie Rady č. RL/105/2007 bolo prijaté dňa 23.10.2007.

Na ďalšiu námietku žalobcu týkajúcu sa prezentovania jednostranných informácií a názorov bez toho, aby zabezpečil všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej plurality, žalovaný uviedol, že predmetný komunikát mal formu rozhovoru moderátora programu, v rámci ktorého bol komunikát odvysielaný so zástupcom združenia zdravotných poisťovní. Pre účely posudzovania predmetného komunikátu ako reklamy, žalovaný ako problematickú vyhodnotil práve jeho formu a to z nasledovných dôvodov:

- predovšetkým v pozícii moderátora v danom rozhovore vystupoval moderátor programu, v rámci ktorého bol komunikát odvysielaný. Rozhovor sa obsahom ani formou nijako neodlišoval od iných rozhovorov vysielaných v rámci uvedeného programu
- na predmetný rozhovor odvysielal žalovaný v rámci predmetného programu upútavku
- zároveň ako zavádzajúci vyhodnotil fakt, že komunikát bol odvysielaný samostatne nie v rámci pre vysielanie reklamy typického reklamného bloku.

Žalovaný uviedol, že za problematický považoval aj samotný obsah komunikátu a dospel k záveru, že predmetným rozhovorom prezentované názorové stanovisko združenia zdravotných poisťovní nemalo reklamný charakter, teda, že absentoval reklamný účel k rozhovorom sprostredkúvanej informácie. Nespochybňuje tvrdenia žalobcu, že reklamným účelom by v danom prípade mohlo byť „dosiahnutie iného účinku sledovaného objednávateľom reklamy“, zároveň však má za to, že špecifickosť obsahu daného komunikátu spôsobili, že informáciu ním sprostredkúvanú nie je možné subsumovať pod reklamný účel v zmysle definície reklamy podľa zákona č. 308/2000 Z.z. Uviedol, že námietky žalobcu tak voči forme ako aj voči obsahu uvedeného komunikátu, vo vzájomnej súvislosti znemožňujú charakterizovať posudzovaný komunikát ako verejné oznámenie splňujúce reklamný účel. Napriek skutočnosti, že komunikát (rovnako ako aj uvedená upútavka) bol v rámci programu oddelený jinglami, vyššie uvedené skutočnosti prakticky znemožňovali identifikáciu predmetného komunikátu ako reklamy a pôsobili zavádzajúco. Obhliadnúc od uvedeného, žalovaný v danom prípade nekonštatoval porušenie § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., nakoľko mal za to, že komunikát nebol reklamou.

Žalovaný v rozhodnutí č. RL/105/2007 z 23.10.2007 uložil žalobcovi sankciu podľa ust. § 64 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. – upozornenie na porušenie zákona za to, že dňa 8.3.2007 o cca 10.45 hod. odvysielal v programe „Dobry deň Slovensko“ informácie o podnikaní zdravotných poisťovní, v ktorých prezentoval jednostranné informácie a názory bez toho, aby zabezpečil všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby. Vzhľadom na to, že Rade neprináleží vecne spochybňovať vyjadrenia, závery, ktoré v rámci komunikátu odzneli, v danom prípade bolo potrebné hodnotiť výlučne skutočnosti, ktoré boli odvysielané z hľadiska skúmania zachovania všestrannosti informácií a názorovej plurality v rámci vysielanej programovej služby. Rada skonštatovala, že daná téma bola v rámci uvedeného komunikátu odprezentovaná jednostranne, predmetný komunikát neposkytol divákovi všestranné informácie a názorovú pluralitu tak, aby si mohli vytvoriť objektívny názor na predkladanú problematiku, a preto skonštatovala porušenie § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z.

Žalovaný má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona. Rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne a nelogické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. a žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom. Na základe uvedených skutočností žiada, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť s poukazom na ust. § 250j ods. 1 OSP.

Podľa ust. § 247 ods. 1 OSP súd postupuje podľa tohto ustanovenia v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 247 ods. 3 OSP predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odseku 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona č. 308/2000 Z.z. a to v ust. § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z.

Z priloženého administratívneho spisu súd zistil, že dňa 22.5.2007 začala Rada po prerokovaní správy o šetrenej sťažnosti č. 1312/64-2007 a 1353/66-2007 smerujúcim voči vysielaniu Slovenského rozhlasu správne konanie vo veci možného porušenia § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. v súvislosti s tým, že dňa 8.3.2007 o cca 10,47 hod. odvysielal v programe „Dobry deň Slovensko“ informácie o podnikaní zdravotných poisťovní, v ktorých mohli byť prezentované jednostranné informácie bez toho, aby bola zabezpečená všestrannosť informácií a názorová pluralita v rámci vysielanej programovej služby. Začatie správneho konania bolo žalobcovi dňa 6.6.2007 riadne oznámené a súčasne bol vyzvaný, aby v lehote do 15 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. k predmetu správneho konania zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy.

Súčasne bol upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa ust. § 46 zákona č. 71/1967 Zb. Stanovisko žalobcu k predmetu správneho konania bolo Rade doručené dňa 20.6.2007. V súvislosti s predmetom správneho konania č. 167-PgO/O-2399/2007 vedeného voči Slovenskému rozhlasu, sa dňa 9.10.2007 o 10,00 hod. v sídle Rady uskutočnilo ústne pojednávanie z dôvodu zistenia presného a úplného skutkového stavu veci. Ústne pojednávanie sa odročilo na 23.10.2007, čo bolo aj publikované v zápisnici č. 17 zo zasadnutia Rady zo dňa 9.10.2007 na oficiálnej internetovej stránke Rady. Do zasadnutia Rady dňa 23.10.2007 neboli zo strany žalobcu Rade doručené v predmetnej veci žiadne dokumenty. V administratívnom spise sa ďalej nachádza prepis monitorovaného príspevku. Žalovaný na základe zistených skutočností dospel k záveru, že bolo preukázané porušenie ust. § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z., a preto uložil žalobcovi sankciu a to upozornenie pre porušenie zákona v súlade s ust. § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. Ďalej je z administratívneho spisu zrejmé, že predmetná monitorovacia správa o šetrenej sťažnosti č. 1312/64-2007 bola vypracovaná dňa 2.5.2007 a predmetné preskúmané rozhodnutie Rady č. RL/105/2007 bolo prijaté dňa 23.10.2007.

Podľa ust. § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. je vysielateľ povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov, apoliticko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov, alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 32 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. šot na účely tohto zákona je krátke reklamné alebo telenákupné oznámenie zaradené do reklamného bloku.

Podľa § 35 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ s licenciou vysielajúci rozhlasovú programovú službu môže vysielateľ dlhšie reklamné oznámenie spracované do podoby programu informačného charakteru, ktorý podporuje predaj, nákup alebo nájom tovarov alebo služieb. Začiatok aj koniec vysielania takéhoto programu je vysielateľ povinný zreteľne oddeliť slovným upozornením na charakter tohto vysielania; na dlhšie reklamné oznámenia sa vzťahuje ust. § 37 ods. 1.

Podľa § 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z.z. programová služba je zámerné časové usporiadanie programu a iných zložiek tejto služby, ktoré vytvárajú uzatvorený celok poskytovaný vysielateľom a verejnosti.

Z prepisu príspevku je zrejmé, že žalobca odvysielal dňa 8.3.2007 o cca 10,47 hod. v programe „Dobry deň Slovensko“ komunikát a to rozhovor s výkonným riaditeľom Združenia zdravotných poisťovní Slovenskej republiky Eduardom Kováčom, témou bolo podnikanie zdravotných poisťovní. V rámci daného rozhovoru bolo prezentované stanovisko zdravotných poisťovní k otázke zisku zdravotných poisťovní. Predmetný rozhovor bol účastníkom konania nahraný dopredu, hosť teda v čase vysielania nebol fakticky prítomný v štúdiu. Rozhovor prebiehal výlučne medzi moderátorom programu a vyššie menovaným prizvaným zástupcom zdravotných poisťovní, nikto iný do rozhovoru nevstupoval, hosť nebol konfrontovaný ani otázkami poslucháčov.

Na prvý žalobný dôvod, či Rada o uložení sankcie rozhodla v zákonnej lehote 6 mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti uloženej zákonom č. 308/2000 Z.z. dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená, súd uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, ktorý uvádza, že správne konanie žalovaný proti žalobcovi začal 22.5.2007 na základe prešetrenia dvoch sťažností podaných fyzickými osobami, ktorých prvá bola doručená 14.3.2007 a týmto dňom žalobca počítal začiatok plynutia 6-mesačnej lehoty, v rámci ktorej mohol žalovaný uložiť žalobcovi sankciu. Súd uvádza, že monitoring určitého komunikátu môže byť iniciovaný doručením sťažnosti alebo môže byť vykonávaný v rámci pravidelného kontrolného monitoringu. Správne konanie, predmetom ktorého je možné porušenie zákona č. 308/2000 Z.z. sa však začína na podnet Rady a na účely skúmania začiatku plynutia lehoty teda nie je relevantný časový okamih doručenia sťažnosti, nakoľko jej obsah nemusí nevyhnutne odôvodňovať začatie správneho konania. Súd je názoru, že Rada sa dozvedá o možnom porušení zákona na svojom zasadnutí z predloženej monitorovacej správy. Samotné podanie sťažnosti nemožno považovať za skutočnosť zakladajúcu začiatok plynutia lehoty. Monitorovací pracovník disponuje obsahom vysielania, ktorý prepisuje do monitorovacej správy, tento skutkový stav je predkladaný Rade ako kolektívnemu správne orgánu na pravidelnom zasadnutí, ktorá posudzuje, či existujú dôvodné predpoklady, že mohlo dôjsť k porušeniu zákona. Súd mal preukázané, že predmetná monitorovacia správa o šetrení sťažnosti č. 1312/64-2007 bola vypracovaná dňa 2.5.2007. Preto je názoru, že subjektívna 6-mesačná lehota stanovená ustanovením § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. na rozhodnutie Rady o uložení sankcií nebola zo strany žalovaného zmeškaná, nakoľko predmetné preskúmané rozhodnutie Rady č. RL/105/2007 bolo prijaté dňa 23.10.2007. Časový okamih konca plynutia uvedenej 6-mesačnej subjektívnej lehoty je nutné viazať na deň prijatia rozhodnutia Rady, ktoré bolo 23.10.2007 a bolo preto v priebehu zákonnej lehoty. Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že žalovaný rozhodol o uložení sankcie v rámci stanovenej 6-mesačnej subjektívnej lehoty a z tohto dôvodu považuje námietku žalobcu v súvislosti s nedostatkom právomoci za nedôvodnú.

Na ďalšiu námietku žalobcu o prezentovaní jednostranných informácií a názorov bez toho, aby zabezpečil všestrannosť informácií, názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, súd uvádza, ust. § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. je právnym prostriedkom ochrany spoločnosti od presadzovania jednej ideológie alebo poskytovania priestoru na prezentovanie názorov iba určitej skupiny ľudí vo vysielaní televíznych a rozhlasových služieb. Ide o všeobecné ustanovenie, ktoré sa týka programovej služby ako celku. K jednostranným názorom, komentárom, postojom, či čiastočným informáciám uvedeným v programoch, ktoré nespádajú pod § 16 písm. d), má vysielateľ povinnosť poskytnúť divákovi aj názor odlišný, v prípade, ak ide o spor, resp. konflikt medzi dotknutými stranami, sprostredkovať postoj dotknutej strany. Takýto odlišný názor nemusí byť uvedený v rámci toho istého programu, stačí, aby bol uvedený v rámci programovej služby, pričom treba dbať aj na časový aspekt. Účastník konania odvysielal dňa 8.3.2007 asi o 10,47 hod. v programe „Dobry deň Slovensko“ rozhovor s výkonným riaditeľom Združenia zdravotných poisťovní Slovenskej republiky Eduardom Kováčom, ktorého témou bolo podnikanie zdravotných poisťovní. V rámci daného rozhovoru bolo prezentované stanovisko zdravotných poisťovní k otázke zisku zdravotných poisťovní. Predmetný rozhovor bol účastníkom konania nahratý dopredu, hosť teda v čase vysielania nebol fyzicky prítomný v štúdiu. Rozhovor prebiehal výlučne medzi moderátorom programu a vyššie menovaným prizvaným zástupcom zdravotných poisťovní, nikto iný do rozhovoru nevstupoval, hosť nebol konfrontovaný ani s otázkami poslucháčov. Súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že v prípade daného rozhovoru za problematické Rada považovala predovšetkým záverečné vyjadrenie zástupcu zdravotných poisťovní, ktorý na otázku moderátora, čo by sa stalo, keby zdravotné poisťovne nárok na zisk nemali? uviedol: „V konečnom dôsledku by na to doplatil poistenec. Zdravotné poisťovne by stratili motiváciu správať sa hospodárne, nebudú kvalitne poskytovať svoje služby a súťažiť o poistencov a hrozilo by, že celý systém zdravotníctva by sa opätovne začal zadlžovať.“ Rada vecne nespochybňovala vyjadrenia, závery, ktoré v rámci príspevku odzneli, ale vzhľadom na kompetenciu Rady bolo potrebné vyhodnotiť výlučne skutočnosti, ktoré boli odvysielané z hľadiska skúmania zachovania všestrannosti zachovania informácií a názorovej plurality v rámci vysielanej programovej služby. Súd je názoru, že daná téma bola v rámci uvedeného komunikátu prezentovaná jednostranne. Z predmetného rozhovoru recipient nemohol získať ucelený pohľad na predmetnú tému a odvysielané vyjadrenia tak mohli vyznieť zavádzajúco. Rozhovorom bol prezentovaný iba názor jednej z názorových strán predmetnej témy, pričom komplexný pohľad na problematiku ani názor druhej strany recipientovali poskytnutý nebol. Preto je súd názoru, že predmetný komunikát neposkytoval divákovi všestranné informácie a názorovú pluralitu tak, aby si mohli vytvoriť objektívny názor na predkladanú problematiku.

Na ďalšiu námietku žalobcu, že predmetný šot spĺňal pojmové znaky reklamy tak po obsahovej aj formálnej stránke súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom žalovaného, že daný rozhovor sa formou ani obsahom nijako neodlišoval od iných rozhovorov, ktoré boli odvysielané v rámci predmetného programu. V pozícii moderátora v uvedenom rozhovore bol moderátor programu, v rámci ktorého bol rozhovor odvysielaný. Pred jeho odvysielaním ani počas jeho priebehu preto recipient nemal možnosť spozorovať, že v danom prípade by nemalo ísť o klasický rozhovor ale o reklamné informácie, obzvlášť s ohľadom na skutočnosť, že rozhovor sa týkal v médiách aktuálne veľmi diskutovanej témy. Takouto formou odvysielaný rozhovor moderátora programu s prizvaným hosťom nie je možné tak z formálneho ani z obsahového hľadiska považovať za verejné oznámenie v zmysle uvedenej definície reklamy. V zmysle § 32 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. čo do na účely tohto zákona je krátke reklamné alebo telenákové oznámenie zaradené do reklamného bloku a vzhľadom na skutočnosť, že predmetný komunikát, ktorý bol odvysielaný samostatne a mal formu

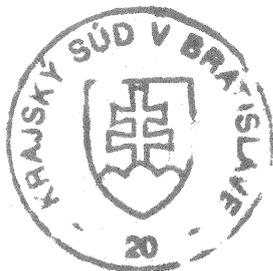
bežného rozhovoru moderátora programu s prizvaným hosťom na aktuálnu tému, nemožno ho subsumovať pod uvedenú definíciu reklamného šotu. Tiež je súd názoru, že v prípade predmetného rozhovoru absentuje reklamný účel daný rozhovorom sprostredkúvanej informácie. Uvedená informácia teda predmetným rozhovorom prezentovaným názorové stanovisko Združenia zdravotných poisťovní k otázke zisku zdravotných poisťovní, nemalo reklamný charakter. Súd poukazuje, že vysielanie dlhších reklamných oznámení zákon umožňuje vysielateľovi s licenciou vysielanému rozhlasovú službu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je vysielateľom na základe zákona podľa § 35 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z. sa na neho takéto vysielanie nevzťahuje. Tak formulovanou upútavkou, aj napriek skutočnosti, že bola oddelená jinglami, nebolo možné postrehnúť fakt, že v danom prípade by malo ísť o reklamný rozhovor a teda, že recipientovi bude prezentovaný postoj výlučne jednej z názorových strán danej problematiky. Preto súd je názoru, že v prípade uvedeného komunikátu nešlo o reklamu v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. ani o dlhšie reklamné oznámenie v zmysle § 35 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z.

Vzhľadom na vyššie uvedené, po preskúmaní všetkých námietok uvedených v žalobe, súd dospel k záveru, že v zmysle § 250j ods. 1 OSP rozhodnutie a postup žalovaného netrpí žiadnymi vadami, a preto je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne, dvojmo.
Odvolanie musí spĺňať náležitosti podľa ust. § 205 OSP.

V Bratislave, dňa 18.2.2010

Za správnosť vyhotovenia:

JUDr. Nora Puchelová
predsedníčka senátu